

**การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี**
**ADMINISTRATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEM IN SCHOOLS UNDER
KHOK SAMRONG SUBDISTRICT MUNICIPALITY, LOPBURI PROVINCE**

ณัฐพงศ์ ดีวัน¹, จาริส มุ่งเผือกกลาง²

วิทยาลัยนครราชสีมา

Natthaphong Deewan¹, Chamrat MungfaoKlang²

Nakhon Ratchasima College

Corresponding Author E-mail : 6704030302034@nmc.ac.th

(Received : 8 April, 2026; Edit : 24 April, 2026; accepted : 25 April, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุดคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, เทศบาลตำบลโคกสำโรง

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the administration of the student support system in schools under Khok Samrong Subdistrict Municipality, Lopburi Province; and 2) to compare the administration of the student support system in the same context, classified by educational level and work experience. The sample consisted of 83 school administrators and teachers. The research instruments were a five-point rating scale questionnaire and an interview form. The Index of Item-

Objective Congruence (IOC) ranged from 0.67 to 1.00, and the reliability coefficient of the questionnaire was 0.98. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The findings revealed that:

1. The administration of the student support system in schools under Khok Samrong Subdistrict Municipality, Lopburi Province was at a high level both overall and in each aspect. When considered by aspect, the highest level was student development promotion, followed by individual student understanding, while student screening was at the lowest level.

2. The comparison of the administration of the student support system based on the opinions of administrators and teachers with different educational levels showed no statistically significant differences overall.

3. The comparison based on work experience also showed no statistically significant differences overall.

Keywords : Student Support System; Khok Samrong Subdistrict Municipality

บทนำ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญของชาติ เด็กไทยในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเผชิญกับปัญหาซับซ้อนหลายประการ เช่น การเสพติดสื่อออนไลน์ พฤติกรรมเสี่ยง ปัญหาครอบครัว และความรุนแรงในโรงเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นและส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ และการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ณัฐริน เจริญเกียรติบรร, 2561) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและสุขภาพของนักเรียนเท่านั้น หากแต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนากลไกการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นระบบภายในสถานศึกษา เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ระบบการศึกษาจำเป็นต้องตอบสนองต่อความหลากหลายและความแตกต่างระหว่างบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในมิติของการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางจิตใจ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณค่า (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2562) ดังนั้น การเสริมสร้างบทบาทของโรงเรียนในการเป็นแหล่งดูแล ป้องกัน และพัฒนานักเรียนจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะยาว

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างรอบด้าน โดยมุ่งเน้นให้ครูสามารถดูแลนักเรียนรายบุคคลผ่านกระบวนการที่เป็นระบบ ได้แก่ การรู้จักนักเรียน การคัดกรอง การช่วยเหลือ การส่งต่อ และการนิเทศติดตามผล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) อย่างไรก็ตาม แม้สถานศึกษาจะมีการดำเนินงานระบบดังกล่าว แต่ยังคงพบปัญหาในการบริหารจัดการ เช่น การขาดการวางแผนที่เป็นระบบ การทำงานที่ไม่เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพ และการมีส่วนร่วมที่จำกัดของครู ผู้ปกครอง และชุมชน ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความชัดเจน เป็นขั้นตอน และมีการประสานงานที่เป็นเอกภาพระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำในการกำหนดนโยบาย วางแผน ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (ทิพย์วิมล เสือไว, 2565) นอกจากนี้ ครูและบุคลากรในโรงเรียนควรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการจำเพาะของนักเรียนได้อย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของระบบ เนื่องจากสามารถช่วยสร้างเครือข่ายการดูแลและสนับสนุนที่ต่อเนื่องและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาในระดับโรงเรียน พบว่ายังมีช่องว่างในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในด้านการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่ไม่เป็นปัจจุบัน การขาดบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทาง การให้ความช่วยเหลือที่ไม่ต่อเนื่อง ตลอดจนการประเมินผลที่ไม่ครอบคลุม ทำให้การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม อารมณ์ หรือปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ไม่

เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) นอกจากนี้ ยังพบว่ากรณีศึกษาติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาหลายแห่งยังขาดความต่อเนื่องและเป็นระบบ ส่งผลให้ไม่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานหรือปรับปรุงแก้ไขได้อย่างทันที่ (วิชรา เล่าเรียนดี, 2560) อีกทั้งแนวทางการดำเนินงานในแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันตามบริบท ทำให้ขาดมาตรฐานกลางในการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การพัฒนาระบบดังกล่าวควรอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ (evidence-based practice) และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมบทบาทของครูที่ปรึกษาในการเป็นผู้ประสานการช่วยเหลือเชิงรุก และการจัดอบรมพัฒนาทักษะเฉพาะทางอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังพบว่าการมีส่วนร่วมของครูบางส่วนยังอยู่ในระดับจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของติดตามและประเมินผล ขณะเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษาบางแห่งยังไม่ได้ให้ความสำคัญต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง ทำให้การขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางปฏิบัติไม่สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงคุณภาพที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากร เช่น เวลา คน งบประมาณ และการอบรมที่ไม่ทั่วถึง ทำให้บุคลากรทางการศึกษาไม่สามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นได้อย่างเพียงพอ (ทิพย์วิมล เสือไว, 2565)

บริบทของสถานศึกษาในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีลักษณะการบริหารจัดการแตกต่างจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในด้านโครงสร้างการบริหาร นโยบาย งบประมาณ และการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องปฏิบัติตามภารกิจด้านการจัดการศึกษา ควบคู่กับภารกิจด้านการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจเผชิญข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากรเฉพาะทาง และแนวทางการติดตามที่ยังไม่เป็นเอกภาพเท่าที่ควร (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2563) นอกจากนี้ งานวิจัยด้านการบริหารการศึกษายังพบว่า สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีความแตกต่างของรูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบริบทพื้นที่และศักยภาพของผู้บริหารและครู ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม (วิโรจน์ สารรัตน์, 2561) ดังนั้น การศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลจึงมีความจำเป็น เพื่อสะท้อนสภาพจริงของการดำเนินงาน และนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการบริหารที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

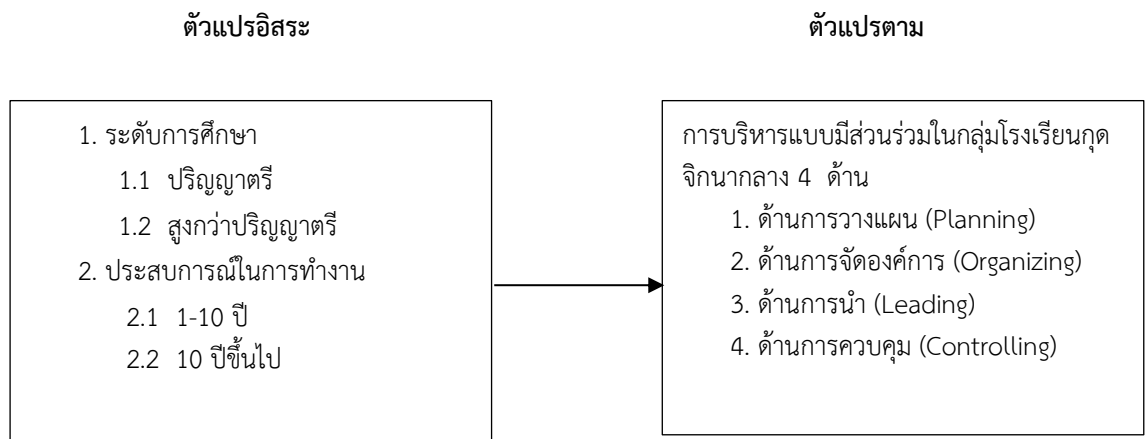
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยจะช่วยเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่ผู้บริหารสถานศึกษาในการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน อันจะส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนทั้งในด้านการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มโรงเรียนกุดจิกนากลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาของ (Bartol & Martin, 1991) ดังรายละเอียด

สมมติฐานการวิจัย

- 1 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี แตกต่างกัน
- 2 บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 107 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 จำนวน 83 คน ได้จากการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Mogan : 1970) และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน
 - 1) ระดับการศึกษา ได้แก่
 - 1.1 ปริญญาตรี
 - 1.2 สูงกว่าปริญญาตรี
 - 2) ประสบการณ์ในการทำงาน ได้แก่
 - 2.1 ต่ำกว่า10 ปี
 - 2.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566) 5 ด้าน คือ
 - 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน
 - 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน
 - 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
 - 5) ด้านการส่งต่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนประกอบด้วย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566) เพื่อมากำหนดกรอบแนวคิดและการสร้างแบบสอบถาม
2. เลือกวิธีการสร้างแบบสอบถาม และศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert type)
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและความคิดเห็นแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำร่างแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค (Index of item objective congruence : IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 .
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง สถานศึกษาสังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ตามวิธีของครอนบาร์ด (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98
6. พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริงและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีทำแบบสอบถามผ่าน Google Forms และเอกสาร
3. ผู้วิจัยติดตามเช็คการรวบรวมข้อมูลในระบบ Google Forms และเอกสารด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 83 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ผู้ศึกษาต้องการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2568 ซึ่งมีวิธีวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง โดยใช้การทดสอบค่า t- test (Independent samples)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกตามรายด้าน

การบริหารงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.16	0.37	มาก	2
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.02	0.40	มาก	5
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.19	0.35	มาก	1
4. ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	4.08	0.36	มาก	4
5. ด้านการส่งต่อ	4.10	0.34	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.11	0.36	มาก	-

จากตารางที่ 1 แสดงว่า การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.19$, S.D.=0.35) รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.37) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุดคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.40)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาล ตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	p-values
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.13	0.37	4.18	0.36	0.68	.498
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.01	0.40	1.05	0.39	0.74	.461
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.17	0.35	4.22	0.34	0.89	.376
4. ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	4.07	0.36	4.10	0.35	0.62	.537
5. ด้านการส่งต่อ	4.08	0.34	4.12	0.33	0.71	.480
รวมเฉลี่ย	4.10	0.36	4.13	0.35	0.83	.410

จากตารางที่ 2 แสดงว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาล ตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ต่ำกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป		t	p-values
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.13	0.38	4.18	0.36	0.92	.361
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.00	0.41	4.04	0.39	0.77	.444
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.18	0.35	4.21	0.34	0.65	.518
4. ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	4.06	0.37	4.10	0.35	0.81	.420
5. ด้านการส่งต่อ	4.07	0.35	4.12	0.34	0.88	.382
รวมเฉลี่ย	4.09	0.37	4.13	0.35	0.90	.371

จากตารางที่ 3 แสดงว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำที่สุดคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาของไทยให้ความสำคัญกับการนำนโยบายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบดังกล่าวถูกกำหนดให้เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ภายใต้กรอบแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้ครูทุกคนมีบทบาทเป็นครูที่ปรึกษาและมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนที่ชัดเจน ส่งผลให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่องและเป็นมาตรฐานเดียวกันในภาพรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีการปฏิบัติสูงสุดทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของกิจกรรมในด้านดังกล่าวสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ประจำของครูและโรงเรียน เช่น การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การแนะแนว การส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งสามารถดำเนินการกับนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่และเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้โดยตรง อีกทั้งกิจกรรมในด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนยังเป็นกิจกรรมที่สามารถแสดงผลลัพธ์ได้ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมของการศึกษาไทย ทำให้สถานศึกษาและครูให้ความสำคัญและนำไปปฏิบัติอย่างแพร่หลาย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากรองลงมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูและสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานในด้านนี้อาจเผชิญข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของระบบการศึกษาไทย เช่น ภาระงานของครูที่มีจำนวนมาก จำนวนนักเรียนต่อครูที่ค่อนข้างสูง และภารกิจด้านธุรการที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การติดตามข้อมูลเชิงลึกของนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งด้านสภาพครอบครัว อารมณ์ สังคม และพฤติกรรม ทำได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่องเท่าที่ควร แม้โรงเรียนส่วนใหญ่จะมีการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและมีระบบครูที่ปรึกษาเป็นกลไกสำคัญในการดูแลนักเรียนก็ตาม ส่วนด้านการคัดกรองนักเรียนซึ่งมีการปฏิบัติต่ำที่สุดนั้น อาจอธิบายได้จากลักษณะของกระบวนการคัดกรองที่ต้อง

อาศัยเครื่องมือและทักษะเฉพาะทาง รวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลของครู ซึ่งครูจำนวนหนึ่งอาจยังขาดความมั่นใจหรือไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการคัดกรองนักเรียนในบริบทโรงเรียนไทยยังอาจก่อให้เกิดความกังวลด้านจริยธรรมและความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง เนื่องจากการจำแนกนักเรียนตามระดับความเสี่ยงอาจถูกมองว่าเป็นการตีตราหรือส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของนักเรียน ครูจึงมักเลือกใช้แนวทางการดูแลแบบทั่วถึงมากกว่าการคัดกรองเชิงลึก นอกจากนี้ ข้อจำกัดด้านเวลาและภาระงานยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานด้านการคัดกรองไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ส่งผลให้ด้านนี้มีระดับการปฏิบัติต่ำกว่าด้านอื่นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยมีความเข้มแข็งในเชิงนโยบายและการปฏิบัติในภาพรวม โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนและการดูแลผู้เรียนในลักษณะองค์รวม อย่างไรก็ตาม ด้านการคัดกรองนักเรียนยังคงเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ทั้งในด้านการเสริมสร้างสมรรถนะครู การจัดหาเครื่องมือที่เหมาะสม และการสนับสนุนเชิงระบบ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในบริบทการศึกษาไทย สอดคล้องกับสยวิชัยของ วัชร ประไพศรีศรี (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับขวัญนุตร มูลทองจาด (2564) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนวัด อุดมรังสี เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสีโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาดังกล่าวมีลักษณะเป็นระบบมาตรฐานเดียวกัน โดยไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นภารกิจหลักที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการตามนโยบายและแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ครูและผู้บริหารไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาสูงหรือต่ำ ต่างต้องปฏิบัติงานภายใต้กรอบ ขั้นตอน และเครื่องมือเดียวกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสอดคล้องกันในภาพรวม นอกจากนี้ การดำเนินงานดังกล่าวยังเน้นการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถานศึกษา มากกว่าการอาศัยความรู้เชิงทฤษฎีจากระดับการศึกษาเพียงอย่างเดียว จึงทำให้ระดับการศึกษาไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างในความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล หอมเกตุ และบุญเลิศ อานีรัตน์ (2567) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตามการรับรู้ของครู ตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับจันทร์จิรา แลหมั่น และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2566) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาสงขลา เขต 21 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่พบว่าการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาดังกล่าวมีลักษณะเป็นระบบเดียวกัน และมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนซึ่งบุคลากรทุกระดับประสบการณ์ต้องดำเนินการตามกรอบที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่เน้นการปฏิบัติงานตามขั้นตอนและบทบาทหน้าที่มากกว่าการอาศัยประสบการณ์ส่วนบุคคลเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้ครูและผู้บริหารที่มี

ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันสามารถดำเนินงานได้ในแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังอาศัยการทำงานเป็นทีมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในสถานศึกษา ทำให้ครูที่มีประสบการณ์น้อยสามารถเรียนรู้จากครูที่มีประสบการณ์มาก และปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานเดียวกัน ขณะเดียวกัน ครูที่มีประสบการณ์มากก็ต้องปฏิบัติงานภายใต้แนวทางและเครื่องมือเดียวกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นเอกภาพของการบริหารจัดการและความเข้มแข็งของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทสถานศึกษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของดาวิกา เห็นงาม (2565) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับนัยนา น้านิล (2567) ได้ศึกษา และเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดสถานศึกษาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้และทักษะของครูในด้านการคัดกรองนักเรียน โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือคัดกรองที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียน เช่น แบบประเมินพฤติกรรม อารมณ์ และสังคม รวมทั้งการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจเชิงจริยธรรมในการคัดกรองเพื่อให้ครูสามารถดำเนินงานได้อย่างมั่นใจ ลดความกังวลเรื่องการตีตรานักเรียน และนำผลการคัดกรองไปใช้ในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมี
2. สถานศึกษาควรใช้จุดแข็งดังกล่าวในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม โดยจัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน วางแผนการส่งเสริม ป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้การทำงานแบบมีส่วนร่วมจะช่วยให้บุคลากรทุกระดับสามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานเดียวกัน และยกระดับคุณภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). มาตรฐานการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- ขวัญเนตร มูลทองจาด, และ นุชนรา รัตนศิริประภา. (2564). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 12(2), 35–49.
- จันทร์จิรา แลหมั่น. (2565). การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. ดาวิกา เห็นงาม. (2565). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

- การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, วิทยาลัยนครราชสีมา.
- ณัฐริน เจริญเกียรติบรร. (2561). โมเดลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร. ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์วิมล เสือไว. (2565). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 8(9), 53-65.
- นัยนา น้านิล. (2567). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, วิทยาลัยนครราชสีมา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- พรพิมล หอมเกตุ, และ บุญเลิศ ธาณรัตน์. (2567). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. Journal of Modern Learning Development, 9(7), 416-429.
- วัชร ประไพศรี. (2567). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 14(3).
- วัชร เล่าเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรืองและอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัท เพชรเกษม พรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2561). การบริหารการศึกษา: หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ทิพย์ วิสุทธิ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). แนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคปัจจุบัน. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2562). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. Archives of Psychology, 140, 1-55.